

RESSENYES

BAIGORRI JALÓN, Jesús (dir.); ALONSO, Icíar; HERRERO, Marta; OTERO, Concepción; PASCUAL, Marina.

Materiales para interpretación consecutiva y simultánea (alemán, francés e inglés) II. Salamanca: Universidad de Salamanca, 2005.

Celebrem la publicació del segon cd-rom de materials didàctics per a l'ensenyament de les modalitats de consecutiva i simultània que ha elaborat l'equip docent d'interpretació del Departament de Traducció i d'Interpretació de la Universitat de Salamanca, el mateix que va confeccionar el primer cd (2004) i del qual ens férem ressò en aquesta mateixa revista.

Les parts que conté el cd són: presentació, objectius (ambdues formen també el llibret imprès), índex, quatre discursos en anglès, quatre en francès i quatre més en alemany, tant en suport sonor com en text. El cd va adreçat tant a l'autoaprenentatge de l'estudiant a casa com a l'aprenentatge tutelat per un professor.

Un dels aspectes més interessants de cara als usuaris són les pautes que s'ofereixen a l'apartat Objectius pel que fa a la metodologia, molt més acurada que la del primer cd. Cal destacar la completíssima fitxa tècnica per a cada discurs, amb reflexions que òbviament són aplicables a molts altres textos oralitzats, discursos o fins i tot altres combinacions lingüístiques. Així, si quatre discursos per llengua poden semblar escassos i fer l'efecte que els esgotarem en exactament quatre dies, els autors ens

demostrin que cada exercici té múltiples usos i que una de les bases del progrés en l'adquisició de les competències interpretatives és la consolidació de destreses. En aquest sentit, es proposa repetir un mateix exercici en diferents situacions i modalitats, tenint en compte l'estadi d'aprenentatge. A més, els autors animen l'estudiant a produir-ne diferents versions tot variant el tipus de públic, la intenció o la finalitat, atès que mantenir la fidelitat del discurs original no significa que cada cop que s'interpreti s'hagin d'emprar les mateixes paraules, girs i inflexions.

Un altre consell metodològic —que, per inèrcia, l'estudiant tendiria a no seguir— és no fer servir el text escrit en un primer estadi. Així, el paper no es converteix en un obstacle addicional i l'estudiant s'acostuma a treballar només amb l'estímul verbal. En una segona fase, el text es pot reutilitzar per consolidar-ne la comprensió, fer una traducció a la vista simple o bé una traducció acompanyada del discurs sonor.

Els discursos proposats en aquest recull són reals, tot i que hi ha textos que han estat oralitzats i/o adaptats a un nivell intermedi. La velocitat i l'accent també s'han adequat a les possibilitats de l'alumnat. Pel que fa a

la temàtica, les intervencions en les tres llengües tracten de qüestions d'interès general, amb un èmfasi especial en el tema de la discapacitat.

Els usuaris d'aquest material convindria que disposessin del primer projecte (*Materials...I*) o bé que estiguessin familiaritzats amb les bases de la interpretació. A l'exhaustiva presentació del primer cd trobem una definició d'interpretació per part de Jean Delisle, seguida dels fonaments metodològics i d'una bibliografia, a més, és clar, de les unitats didàctiques (text i àudio) en anglès, francès i alemany.

Al nostre parer, els objectius que es proposa aquest material pedagògic s'assoleixen amb escreix. Cal un cop més destacar la redacció primmirada dels suggeriments i el «full de ruta» a seguir: els autors són conscients que l'ús acurat dels materials i el *reciclatge* pertinent són més eficaços per a la formació de l'interpret que no oferir una gran quantitat de textos sense pautes per treballar-los.

Hem sabut que el mateix equip té almenys dos cds més en camí, dedicats a la interpretació social o per als serveis públics. S'abandonen, doncs, les modalitats de consecutiva i simultània que corresponen a l'àmbit de la interpretació de conferències, i s'adopta aquesta varietat de la interpreta-

ció d'enllaç. L'avantatge de la pràctica professional de la interpretació bilateral o d'enllaç és que no cal haver cursat una formació de postgrau com la de conferència per exercir-la. Tot i algunes dificultats inherents a la seva pràctica, com ara el canvi de llengua constant, la traducció en algunes situacions delicades (judicis, hospitals, etc) o bé la diferència de codis culturals, la interpretació d'enllaç no requereix ni de bon tros l'especialització de la consecutiva o de la simultània. Per tant, aquesta modalitat haurien de poder exercir-la sense problemes de tècnica els graduats de Traducció i Interpretació; així doncs, els futurs cds, més enllà de la pràctica docent, interessarien també a l'alumnat de l'itinerari de traducció o a aquells que no volen dedicar-se professionalment a la interpretació de conferència. Ens congratulem, doncs, d'aquesta excel·lent iniciativa, atès que aquest tipus de mediació interlingüística és una necessitat urgent en una societat amb un nombre creixent de nuinguts que desconeixen la llengua i el funcionament de les institucions del país d'acollida.

Xus Ugarte i Ballester
Universitat de Vic
Facultat de Ciències Humanes,
Traducció i Documentació

BALLARD, Michel (ed.)

La traduction, contact de langues et de cultures (1) + (2).

Arras: Artois Presses Université, 2005 (1), 193 p. - 2006 (2), 176 p.

Paru dans la collection « Traductologie », le présent ouvrage aborde la traduction sous un angle large: celui des contraintes et des enjeux des contacts entre diverses langues et cultures. Le premier volume réunit huit études issues de la journée de recherche tenue en 2001 par le CERTA (le Centre de Recherches en Traductologie de l'Université d'Artois). Le thème central étant le contact entre les langues, l'ouvrage vise à explorer

les diverses facettes d'une traductologie dite 'réaliste' qui consiste en la prise en compte de la réalité de la traduction, et privilégie donc des études sur corpus (Ballard 2005: 7); mais la traductologie ne se limitant pas aux textes, l'incidence du discours socio-culturel entre également en jeu. La partie majeure des articles du deuxième volume proviennent d'une nouvelle journée d'études du CERTA organisée en 2002. Son enjeu